Ebstorf map - Terra plana

Autor:
Data de publicació: 10-03-2010

El mapa mostra la part habitada d'una terra rodona, que segons Ptolomeu abastava 180º de l'esfera terrestre, a l'altre meitat, no representada, se li deia les antípodes i es considerava que era tot oceà. El mapa està orientat de tal manera que l'est està a la part superior. També hi ha la representació pictòrica del paradís. Al centre del mapa hi ha la ciutat santa de Jerusalem. Europa es mostra a la cantonada inferior esquerra. De forma semblant a la Taula peutingeriana, que només pretenia fer una llista d'itineraris amb els camins i el llistat de ciutats que unien, com avui fariem amb un Excel, la importància de tots dos "mapes" no rau en la forma de les costes sinó en els noms de les ciutats que hi apareixen com: Damascus , Tyrus, Tripolis, Lüneburg , Braunschweig , Meissen , Aquisgrà , Colònia , Kulmbach, Roma , Gerunda, Barcelona, Tortosa, Tarragenensis, Valencina, Kartago Nova..

Foto d'una reproducció del mapa d'Ebstorf, amb l'est a la part superior

El mapa d'Ebstorf era un exemple de mappa mundi (un mapa medieval europeu del món). Va ser fet per Gervase d'Ebstorf, que possiblement era el mateix home que Gervase de Tilbury,[1] en algun moment entre 1234 i 1240. El mapa va ser trobat en un convent d'Ebstorf, al nord d'Alemanya, el 1843. [2] Era un mapa molt gran, pintat sobre 30 pells de cabra cosides i que mesuraven al voltant de 3,6 per 3,6 metres (12 peus × 12 peus), una versió molt elaborada del mapa tripartit medieval comú (T i O), centrat en Jerusalem amb l'est a la part superior.

Descripció

El mapa mostra la part habitada d'una terra rodona, que segons Ptolomeu abastava 180º de l'esfera terrestre, a l'altre meitat, no representada, se li deia les antípodes i es considerava que era tot oceà. El mapa està orientat de tal manera que l'est està a la part superior. També hi ha la representació pictòrica del paradís. Al centre del mapa hi ha la ciutat santa de Jerusalem. Europa es mostra a la cantonada inferior esquerra. De forma semblant a la Taula peutingeriana, que només pretenia fer una llista d'itineraris amb els camins i el llistat de ciutats que unien, com avui fariem amb un Excel, la importància de tots dos "mapes" no rau en la forma de les costes sinó en els noms de les ciutats que hi apareixen com: Damascus , Tyrus, Tripolis, Lüneburg , Braunschweig , Meissen , Aquisgrà , Colònia , Kulmbach, Roma , Gerunda, Barcelona, Tortosa, Tarragenensis, Valencina, Kartago Nova..

La intenció de l'autor era fer un esquema com un organigrama, no un mapa del món geogràficament correcte amb algun tipus de projecció de la terra com eren els portolans catalans de la mateixa época, que eren fets per poder navegar, la prova és que dibuixa tots els rius amb la mateixa amplària que els mars, quan el monjo més inepte coneixia les grans diferències de mida. La ciutat de Roma, per exemple, té gairebé la mateixa mida que l'illa de Sicília. Més aviat, el mapa reflecteix el coneixement històric, mitològic i teològic de l'època. El món mateix es compara amb el cos de Crist, reconeixible pel cap, les mans i els peus a les vores del mapa. A més més, el mapa mostra el Paradís, l'Arca de Noè i la Torre de Babel. La representació de les Amazones, per exemple, es basa en la mitologia i les llegendes antigues.

El cap de Crist es representava a la part superior del mapa, amb les mans a banda i banda i els peus a la part inferior. [3] Roma està representada en forma de lleó, i el mapa reflecteix un interès evident en la distribució dels bisbats. [1]

Hi havia text al voltant del mapa, que incloïa descripcions d'animals, la creació del món, definicions de termes i un esbós del tipus més comú de mapa T i O amb una explicació de com es divideix el món en tres parts. El mapa incorporava tant la història pagana com la bíblica. [3]

L'original va ser destruït el 1943 durant el bombardeig aliat de Hannover a la Segona Guerra Mundial. [4] No obstant això, un conjunt de fotografies en blanc i negre preses el 1891 del mapa original sobreviuen, i se'n van fer diversos facsímils en color abans de ser destruït. [3]

Autoria

Els arguments perquè Gervase de Tilbury fos el cartògraf es basen en el nom Gervase, que era un nom poc comú al nord d'Alemanya en aquell moment, i en algunes similituds entre les visions del món del cartògraf i Gervase de Tilbury. Els editors de l'edició Oxford Medieval Texts d'Otia Imperialia de Gervase de Tilbury conclouen que, tot i que ser el mateix home és una "possibilitat atractiva", acceptar-la requereix "massa suposicions improbables". [1]

Referències

^ Jump up to:un b c Gervase de Tilbury (30 de maig de 2002) [aproximadament 1211]. Otia Imperialia: recreació per a un emperador. S. E. Banks, J. W. Binns. Oxford: Clarendon Press. pp. xxxiv-xxxvi. ISBN 0-19-820288-1. OCLC 47183479.
^ Bildhauer, Bettina; Mills, Robert (2003). La monstruosa edat mitjana. Congrés Internacional Medieval. Cardiff: Universitat de Gal·les Press. p. 77. ISBN 0-7083-1821-5. OCLC 52878148.
^ Jump up to:un b c Edson, Evelyn (1997). Cartografia del temps i l'espai: com els cartògrafs medievals veien el seu món. Biblioteca Britànica. Londres: Biblioteca Britànica. pàg. 138–139. ISBN 0-7123-4535-3. OCLC 38474419.
^ Pischke, G. (2014). Gregori, G. P. (ed.). "El mapa d'Ebstorf: tradició i continguts d'una imatge medieval del món". Història de les Ciències Geo i de l'Espai. 5 (2). Publicacions de Copèrnic: 155–161. Bibcode:2014HGSS.... 5..155P. DOI: 10.5194/hgss-5-155-2014.

Lectures addicionals

Woodward, David (1987). "Capítol 18: Mappaemundi medieval" (PDF). A Harley, J. B.; Woodward, David (eds.). La història de la cartografia. Vol. 1. Chicago: Universitat de Chicago Press. ISBN 0-226-31633-5.

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Mapa del món d'Ebstorf

Imatge del mapa de més qualitat
Descripció detallada del mapa
Mapa interactiu d'Ebstorf (en alemany)